

1997 ELS BOMBOLLERS A LA PLACETA DE SANT MAGÍ

Javier Carbonell

Encara no estic refet de tota la moguda dels 10 anys de Bombollers i el Josep Mas m'està reclamant l'escrit que l'hi vaig dir que faria pel llibret de Sant Magí, "Socorrooooooooo" Auxiliiiiiiii, si no el tinc fet!!!, però com que lo promès és deute ara mateix m'hi poso amb un plis plas.

En el llibret del 10è aniversari dels Bombollers queda més que patent la nostra relació amb Sant Magí i els del seu barri. Intentaré, amb unes quantes ratlles, explicar perquè vàrem tocar per primera vegada a Cervera a la placeta de Sant Magí. L'única actuació que havíem fet era a Sort a finals de novembre de 1997 i com que al nostre poble ja teníem ganes de sortir un dia o altre, amb un calendari a les mans veiérem que Sant Innocents s'esqueia en diumenge, mira que bé, vàrem dir, podríem sortir de bon matí per fer un "pasacalles" i després anar a esmorzar. Tal dit i tal fet, el dia 28 de desembre d'aquell mateix any a les 7,30h del matí sortíem de la vaqueria del Castellà, tots pujats a la carreta del tractor del Fabià, amb un fred que pelava (feia molt fred, recordo que l'hi vaig deixar

uns guants nous al Fabià i no sé com s'ho va fer que me'ls va tornar fets papilla) bé doncs, amb els tabals flamants, els *polvos* d'esternudar, el típic dallonses sec que voltava pel terra de la carreta i tots contents i rient, però, a la que ens vàrem enfilar per la costa de Sant Francesc se'ns va canviar la cara de patac, el Fabià va fer una forta accelerada i entre el vell tractor i el caliquenyo, de fum no en vulguis més, amb aquestes que l'enganxe de la carreta va començar a fer "cloc cloc, cloc cloc" i vam dir, serà molt que no arribem a dalt de tot, jo la veritat és que ja veia la carreta costa avall i tots esclafats per allà a baix als safareigs, tot va quedar amb un ensurt i arribant pel davant de la Bonavista i superada la primera descàrrega d'adrenalina vam decidir de començar a tocar a la plaça Major,

El Fabià sense els guants, el Xavier i la Carme aguantant la llufa i el Javier recolzat al tractor.

disparats cap a allà vam aparcar el tractor al Portalet, sota les monges, vam pujar pel jutjat, carrer Estudi Vell amunt i una vegada a la plaça i a punt de començar la nostra estel·lar actuació, surt el Fabià i diu, espereu, espereu, perquè no anem a baix a la placeta de Sant Magí i així l'hi tocarem els collons al meu pare, ens va semblar una idea genial i més poder complaure al únic espectador que teníem en aquells moments, vam baixar pel carrer Buidasacs i allí estàvem, a la placeta de Sant Magí per tocar, amb doble sentit, el ritme del Terrassa i que

comença fent un fort Pom, Pom, Pom, una bomba, dos bombes, tres bombes, el Miquel no va tardar ni dos segons a espiar per darrere de les cortines a veure que coi passava, segurament va pensar que entraven els maquis o alguna cosa pel estil, quin fart de riure. Al tornar cap a la plaça Major pel mateix carrer Buidasacs, el Fabià pujava tot satisfet amb el seu caliquenyo i una rialla de dos pams, la seva petició havia estat complerta i així, perquè Déu i el Fabià van voler, començava la ja llarga relació dels Bombollers amb Sant Magí.

Els Bombollers davant de la capella de Sant Magí l'any 2003.

PS. L'esmorzar va ser a l'antic Cafè Espanya i amb el cambrer i el dallonses se'n varem riure molt.

Una altra PS. L'any 2003 vam tornar a sortir amb el mateix tractor, la mateixa carreta i el Fabià, i aquest cop, no l'hi vaig deixar els guants.